

نظم

مسلمانانِ عالم گنتے حیران
 چہ ساں دور فلک گردیدہ اسال
 نمودے بہری با دشمنِ دین
 ہمہ عیسائیاں اجماعِ کوردند
 کنوں بیکس شدہ ناموسِ اسلام
 نخستیں لائڈ جارج وحدہ کردہ
 کنوں کردہ بہاں وحدہ فراموش
 ممالک چیدہ چیدہ خود گرفتند
 ستم ہائے کہ برترکاں نمودند
 ہزاراں خانماں ویران کردہ
 کنوں جملہ مسلمانانِ عالم
 ہمہ کس حسبِ طاقت استطاعت
 شدہ واجب بہر مسلم ہمیں کار
 چو ترکاں نیست کس اکنوں پریشاں
 گئے بودند ترکاں شاہِ شاہاں
 نمودندے گدایاں را غنی گے
 گئے . واساقتدے قیدیاں را
 گرفتندے گئے صد خونِ یغما
 گئے مالک ہمہ آلاتِ جنگی
 گئے از حکمِ اوشاں جمعہ واجب
 غرض احوالِ ترکاں گفتنی نیست
 اگر اسلام داری اے مسلمان

دلِ ہریک مسلمان شدہ پریشاں
 تقو بر تو بود اے چرخِ ناداں
 کہ کردی دین حق از ظلم ویراں
 نمودہ قید شاہِ آلِ عثمان
 چوقیدی ہست آں شاہِ مسلمان
 کہ ترکاں را نحواہم کرد نقصاں
 نمودہ پارہ پارہ ملکِ سطاں
 گرفتہ ہائی ماندہ حصہِ یوناں
 نہ او را ہست حد و نیست پایاں
 ہزاراں بہر لقمہ گنتے یجاں
 کمر بستہ بہ اعداؤ غریباں
 تصدق سے نماید بریتیاں
 کہ سازد مرحمتِ بازیرِ دستاں
 بہ پیشی شان، ہوزد پاکِ سماں
 کنوں بہوں ساکین لقمہ جوایاں
 کنوں ہستند سفلس چون گدایاں
 کنوں خود بہوں مہوسینِ بزنداں
 کنوں یغما شدہ خود ملکِ اوشاں
 کنوں دو دست خالی چون اسیراں
 کنوں بہر جمعہ محتاجِ فریاں
 فلک بر حالِ ایشاں ہستِ گرگیاں
 عنایت کن بہ مسکیناں فراواں